

Retoryka muzyczna i teoria afektów

Afekt

Krótkotrwały stan psycho-fizjologiczny, powstały pod wpływem czynnika zewnętrznego lub jego wyobrażenia, manifestujący się w określony sposób;

Platon: radość, smutek (ból), strach, pożądanie, przyjemność, zuchwalstwo, gniew, nadzieja;

Kartezjusz: radość, nienawiść, miłość, smutek, pożądanie, podziw

Autorzy traktatów nt. muzycznej nauki o afektach

- Marin Mersenne, *Harmonie universelle*, Paryż 1636
- Giovanni Battista Doni, *Trattato della Musica Scenica* (pisana od lat 30-tych do śmierci w 1647, wydana dopiero w 1763 w Dziełach wszystkich Doniego).
- Joan Albert Ban, *Dissertatio epistolica de musicae nature...*, Lejda 1637.
- Athanasius Kircher, *Musurgia Universalis sive Ars magna Consoni et Dissoni*, Rzym 1650.

Aria da capo

- PL-SA 74/A II 14
- Scarlatti https://www.youtube.com/watch?v=Rt5ICP_olxs
- Bach Es ist vollbracht <https://www.youtube.com/watch?v=IgF2fU-CcGQ>

Autorzy traktatów nt. retoryki muzycznej

- Joachim Burmeister, *Musica poetica*, Rostock 1606.
- Johannes Nucius, *Musices practicae, sive de compositione cantus praeceptiones*, Neisse (Nysa Kłodzka) 1613.
- Christoph Bernhard, *Tractatus compositionis augmentatus*, rkp ok. 1682.
- Johann Mattheson, *Der Vollkomene Capellmeister*, Hamburg 1739.

Retoryka

- sztuka i teoria wygłaszania mów, budowania pięknej/perswazyjnej wypowiedzi;
- figura retoryczna jako “vitium” - błąd usprawiedliwiony względami piękna lub perswazji (np. powtórzenie, anafora);
- figury retoryczno-muzyczne: imitatio della natura - konwencja - próba opisu i racjonalizacji środków stosowanych przez muzyków